

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.794 van 11 oktober 1999
in de zaak A. 84.810/IX-1881.**

In zake : Karl PREEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DEKERSGIETER,
kantoor houdende te BRUGGE,
Tempelhof 68

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Karl PREEM op
18 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen
van de tenuitvoerlegging van :

"een beslissing genomen op 6 april 1999 door de
Generale Staf van de Krijgsmacht, Divisie Personeel,
Sectie Administratie, Kwartier Koningin Elisabeth,
Eversestraat te 1140 Brussel, waarbij de dienstneming
van verzoeker bij de Krijgsmacht ingevolge de drugs-
feiten werd verbroken met ingang van 27 april 1999";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. ROOX die, loco advocaat J. DEKERSGIETER verschijnt voor verzoeker, en van kapitein J. MEYUS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 2 maart 1998 gaat Karl PREEM een dienst-neming aan voor twee jaar als kandidaat-vrijwilliger korte termijn bij de Landmacht.

1.2. Op 27 januari 1999 heeft verzoeker in het kader van een gerechtelijk onderzoek, onder meer, het volgende verklaard :

"...

Ik heb een drugverleden, maar heb daar in grote mate mee gebroken op het ogenblik dat ik bij het Leger kwam.

Het zal duidelijk zijn dat ik soms weleens de behoefte kreeg om een joint te roken en in alle eerlijkheid kan ik zeggen dat ik tijdens mijn volledige legerdienst een tiental joints gerookt heb.

De laatste joint rookte ik zowat rond half december 1998. Geen van deze tien joints heb ik in de BSD gerookt. Het was telkens naar aanleiding van een weekend of verlof in BELGIË dat ik deze joints gerookt heb.

...";

1.3. Op 11 februari 1999 stelt luitenant-kolonel SBH J. BOSTEYN, korpscommandant van verzoeker, een verbreking van ambtswege van verzoekers dienstneming voor "wegens feiten die onverenigbaar zijn met de staat van militair". Hij verwijst naar de Instructie JSP-A/Disc nr. 560A van 18 oktober 1996 met betrekking tot het "Drugsbeleid in de schoot van de Krijgsmacht-Statutaire en bewarende maatregelen- Preventieve maatregelen". In bijlage motiveert de korpscommandant zijn voorstel als volgt :

"Een dossier wegens drugsgebruik werd geopend bij de Krijgsauditeur Te Velde. Uit ingewonnen informatie bij de krijgsraad blijkt dat belanghebbende drugsgebruiker is".

Dezelfde dag ondertekent verzoeker het voorstel en de motivering voor kennisneming. Hij noteert op het voorstel "Gezien met verweer".

Op 22 februari 1999 ondertekent verzoeker het voorstel opnieuw met de vermelding "Gezien zonder verweer".

1.4. Tussen 25 februari 1999 en 10 maart 1999 brengen drie verschillende militaire autoriteiten "gunstig" advies uit met betrekking tot het voorstel tot verbreking van de dienstneming van ambtswege.

1.5. Op 2 april 1999 wordt verzoeker door de krijgsauditeur te velde (Köln) gedagvaard om te verschijnen voor de krijgsraad te velde op 16 juni 1996. Verzoeker wordt aangeklaagd wegens :

"als militair in werkelijke dienst, te Brugge, Leopoldsburg en elders in het Rijk, meermaals tussen 3 maart 1998 en 16 december 1998,

zonder voorafgaande vergunning van de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, onder bezwarende titel of om niet, verdovingsmiddelen, slaapmiddelen of psychotropische stoffen te hebben ingevoerd, uitgevoerd, vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of zich aangeschaft, met name Cannabis Extracta Resinae Tincturae. (art. 2bis § 1 W. 24 februari 1921; art. 1 nr. 15 en 28 K.B. 31 december 1930)".

1.6. Op 6 april 1999 beslist luitenant-generaal Ir. R. MAES, stafchef van de Landmacht, tot verbreking van de dienstneming van verzoeker. Hij motiveert zijn beslissing als volgt :

"MOTIVATIE

1. In rechte

- Wet van 20 Mei 94 houdende statuut van de militairen korte termijn (Reg A16 - X1 - Art 18-2°)
- KB van 11 Aug 94 betreffende het statuut van de militairen korte termijn (Reg A16 - X2 - Art 15-3° en Art 17 § 3)

2. In feite

Heeft zich schuldig gemaakt aan ernstige feiten, onverenigbaar met de staat van militair, te weten, drugsfeiten".

Dit is de bestreden akte.

1.7. Op 12 april 1999 ondertekent verzoeker de dagvaarding van 2 april 1999 voor ontvangst.

1.8. Met een nota van 19 april 1999 zendt de chef van de Generale Staf, per order kolonel SBH G. DANIELS van de Divisie Personeel, aan de korpscommandant van verzoeker een nota met betrekking tot de verbreking van de dienstneming van verzoeker. Hij stelt in de nota dat verzoeker ingevolge drugsfeiten werd voorgesteld tot de verbreking van de dienstneming, dat op het voorstel van de korpscommandant en met toepassing van artikel 15, 3°, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende het statuut van de militairen korte termijn de stafchef van de Landmacht besliste de dienstneming te

verbreken op een datum te bepalen door de korpscommandant, dat verzoeker wiens dienstneming van ambtswege verbroken wordt, van rechtswege zijn hoedanigheid van kandidaat verliest, dat de verbreking uitwerking heeft de dag na betekening van de nota.

Op 26 april 1999 ondertekent verzoeker de nota van 19 april 1999 voor kennisneming en ontvangst.

1.9. Op 27 april 1999 verliest verzoeker de hoedanigheid van kandidaat vrijwilliger korte termijn en wordt de lopende dienstneming van ambtswege verbroken.

1.10. Op 18 juni 1999 verzendt verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en zijn vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging naar de Raad van State;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert "van het recht van verdediging, specifiek de hoorplicht"; dat hij stelt dat tegen niemand een ernstige maatregel mag worden getroffen die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen, dat, in verband met de verbreking

van zijn dienstneming bij de Krijgsmacht uit hoofde van de genoemde drugsfeiten, hij door de Generale Staf van de Krijgsmacht op geen enkel ogenblik werd gehoord, dat de Generale Staf van de Krijgsmacht zelfs niet eens de behandeling door de Krijgsraad te velde van Keulen-Marienburg van woensdag 16 juni 1999 heeft afgewacht, waar verzoeker zijn verdediging zal kunnen brengen; dat hij besluit dat de hoorplicht en het recht van verdediging dan ook manifest werden geschonden en het eerste middel derhalve ernstig is;

2.1.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing geen wettelijke of reglementaire bepaling aanduidt die bepaalt dat een kandidaat-vrijwilliger korte termijn in een procedure met het oog op een definitieve ambtsontheffing door verbreking van de dienstneming van ambtswege moet worden gehoord door de autoriteit die terzake de beslissingsbevoegdheid heeft, in casu -overeenkomstig artikel 17, § 3, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende het statuut van de militairen korte termijn -de stafchef van de Landmacht; dat verzoeker evenmin een bepaling aanduidt die bepaalt dat de chef van de Generale Staf hem in dergelijke aangelegenheid dient te horen; dat het behoudens andersluidende wettelijke of reglementaire bepaling, noodzakelijk doch voldoende is, dat de betrokkene in de loop van de procedure de gelegenheid krijgt zich nuttig te verdedigen ten aanzien van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen; dat het niet vereist is dat de betrokkene, behoudens andersluidende bepaling, wordt gehoord door de overheid die de beslissing neemt, in casu de stafchef van de Landmacht;

2.1.2.2. Overwegende dat artikel 17, § 1, van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 betreffende het statuut van de militairen korte termijn, de procedure regelt die moet worden gevolgd met betrekking tot het voorstel tot verbreking van ambtswege van de dienstneming; dat verzoeker, overeenkomstig genoemde reglementaire bepaling in de gelegenheid werd gesteld om zijn verweer te laten gelden; dat hij op 22 februari 1999 evenwel uitdrukkelijk heeft gesteld geen verweer te laten gelden; dat verzoeker zelf heeft geoordeeld geen gebruik te moeten maken van de mogelijkheid een verweerschrift in te dienen of gehoord te worden door de korpscommandant, zoals voorzien in artikel 17, § 1, van genoemd besluit van 11 augustus 1994; dat nadien nog adviezen werden uitgebracht door verschillende militaire autoriteiten; dat deze evenwel geen nieuwe gegevens bij de zaak hebben betrokken die nog niet vermeld waren in het voorstel (en de motivering) van de korpscommandant; dat er dan ook geen reden was om verzoeker nogmaals uit te nodigen om zijn verweer te laten gelden;

2.1.2.3. Overwegende dat, behoudens andersluidend voorschrift, de tuchtoverheid niet verplicht is haar beslissing uit te stellen tot de strafrechter uitspraak heeft gedaan en het vonnis of arrest definitief is geworden; dat de tuchtoverheid al dan niet discretionair oordeelt of zij al dan niet wacht op de uitspraak van de strafrechter; dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing geen wettelijke of reglementaire bepaling aanduidt die de overheid die bevoegd is te beslissen met betrekking tot de verbreking van de dienstneming verplicht te wachten met haar beslissing tot de strafrechter, in casu de krijgsraad, een uitspraak heeft gedaan; dat, gelet op het voorstel van de korpscommandant van 11 februari 1999 en de motivering van dit voorstel, en rekening houdend met het feit dat verzoeker de feiten door een verweerschrift niet heeft ontkend, de stafchef van de Landmacht zich voldoende geïnformeerd

kon achten en rechtmatig beslissen om de dienstneming van verzoeker van ambtswege te verbreken omdat verzoeker "zich heeft schuldig gemaakt aan ernstige feiten, onverenigbaar met de staat van militair, te weten, drugsfeiten";

2.1.2.4. Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing als tweede middel de "schending van het redelijkheids- en billijkheidsbeginsel aanvoert; dat hij stelt dat het onredelijk en onbillijk is dat de Generale Staf van de Krijgsmacht zomaar automatisch overgaat tot verbreking van de indienstneming van verzoeker bij de Krijgsmacht wanneer verzoeker niettegenstaande tijdens een controle op zijn kamer in de kazerne geen drugs werden gevonden toch eerlijkheidshalve toegeeft dat hij tijdens een weekend en verlof in Brugge, niet in de kazerne in Duitsland, een tiental joints over een periode van bijna 1 jaar, heeft gerookt, dat had verzoeker dit toen niet gezegd dit nimmer was uitgekomen, dat dergelijke eerlijkheid voor een stuk verzoeker als militair siert; dat hij besluit dat het tweede middel derhalve ernstig is;

2.2.2.1. Overwegende dat de Raad van State ten aanzien van de genomen maatregel van verbreking van de dienstneming slechts een marginale controle uitoefent; dat dit betekent dat hij zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de maatregel niet in de plaats mag stellen van de militaire overheid en enkel een volkomen in wanverhouding tot de feiten staande maatregel onwettig kan bevinden; dat bij de verbreking van de dienstneming de overheid niet alleen rekening dient te houden met de persoonlijke situatie van de betrokken militair, maar ook en vooral, met het belang van de dienst waarvoor zij instaat; dat de Raad van State de redelijkheid

van de bestreden beslissing dan ook in de eerste plaats moet beoordelen in haar relatie met het belang van de dienst; dat het, vanuit het belang van de militaire dienst, logisch volkomen aanvaardbaar en zelfs hoogst wenselijk is, dat de militaire overheid -om evidente redenen- een principieel strenge houding aanneemt ten aanzien van drugsgebruik door militairen; dat in dit verband bijvoorbeeld kan verwezen worden naar het Algemene Order -J/817 van 11 juli 1996 uitgevaardigd door de chef van de Generale Staf over het "Drugsbeleid in de Krijgsmacht"; dat in punt 5.a. van dit order de volgende "basisprincipes" worden geformuleerd :

"Het gebruik van illegale drugs, zowel buiten als in dienstverband, is onverenigbaar met de staat van militair. Dit principe geldt eveneens voor elke verhandeling van illegale drugs, zoals het bezit, de in- of uitvoer, het verdelen, het verkopen enz.

Deze handelingen moeten, voor zover zij onbetwistbaar vaststaan, principieel aanleiding geven tot de verwijdering uit de Krijgsmacht van de betrokken militair";

dat de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd en waarvan hij niet betwist dat ze waar zijn, door zijn hiërarchische meerderen dan ook terecht als ernstig en onverenigbaar met de staat van militair werden beoordeeld; dat uit het dossier niet blijkt dat die beoordeling kennelijk onredelijk is;

2.2.2.2. Overwegende dat in onderhavige zaak de feiten niet plaatsgevonden hebben tijdens de uitoefening van de dienst; dat dit evenwel niet belet dat de stafchef van de Landmacht van oordeel kan zijn dat verzoeker "zich heeft schuldig gemaakt aan ernstige feiten, onverenigbaar met de staat van militair"; dat bezwaarlijk kan ontkend worden dat het oordeel van de stafchef van de Landmacht streng is; dat dit evenwel nog niet betekent dat dit oordeel kennelijk onredelijk is;

2.2.2.3. Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.